

ابوالفضل آل بویه

شازاده دارالحکم تاشازده

در گذشته ما محرومیت بسیار کشیدیم زندگی مردم توام با رنج و تعب و محرومیت بود مردم به کمبود و رنج عادت کرده بودند و مشکلات زندگی مطلب غیر عادی نبود و به تحمل مشکلات همه عادت داشتند اعیان تهران شب‌های جمعه هله می‌خوردند و شبی که در خانه پلو می‌پختند هنگامهای در آنجا براه بود بهترین ولذت‌ترین غذا مرغ و جوجه بود که مصرف آن فقط برای مهمان‌ها بود عده‌ای در تهران ماهی یکبار و توده مردم عید نوروز پلو می‌خوردند . حالا اوضاع البته خیلی عوض شده دردهات یک پیله‌وریا روی دوش خود یا با یک الاغ قند و چائی و سوزن و سنjac و قماش حمل می‌کرد و به‌چند ده سر میزد الان در همان ده کامیون می‌ورد و برای شرکت تعاونی چائی و قند و قماش می‌برد باز هم روز بعد کالای دیگر می‌برد در دهیکه مردمش یک سیر قند و دو مثقال چائی را برای یک‌ماه مصرف تهیه می‌دیدند و می‌فروختند امروز باز هم مردم از کمبود شکایت دارند هنگام طفویت در دیلمان ما شهری داریم آباد بنام سیاهکل هفتة دو روز بازار دارد در روزهای بازار دلاله‌او طوافها از اطراف می‌آمدند و تخم مرغ می‌خریدند محصول تخم مرغ در این بازار به‌چندین هزار می‌رسید این تخم مرغ‌ها به بندر پهلوی میرفت و از آنجا به روسیه و باکو حمل می‌شدند این ترتیب در تمام شهرهای گیلان از قبیل لنگرود و لاهیجان و خمام و بندر پهلوی ادامه داشت پدران ما و مردم گیلان دائماً "مرکز از نبودن مشتری برای برنج شکایت می‌کردند و در تلگرافخانه متخصص می‌شدند که چرا دولت روسیه از ما برنج نمی‌خرد حالا دیگر این مطالب را کسی باور نمی‌کند لاهیجان ماست معروف داشت که روزانه دهقانان هزارها کوزه ماست به بازار می‌آورند حالا از تهران برای آنها ماست و تخم مرغ می‌برند آنوقت‌ها همان اشخاص که مرغ و ماست و برنج به بازار برای فروش می‌آورند فقیر و بی‌بنا و بی‌چیز بودند حالا همانها مصرف کننده شده‌اند اگر مرغ و تخم مرغ دارند خودشان می‌خورند و مصرف می‌کنند و چون کم دارند به بازار مراجعه و می‌خورند و آن چیزهایی که می‌خرند از قبیل مرغ و تخم مرغ و گوشت و کره و پنیر از اروپا می‌آید که آن زمان آنها صاحب آن چیزها نبودند موقعیکه تازه‌از پاریس آمده بودم همه از من می‌پرسیدند آیا فرنگی‌ها از این غذاها از این مرغ‌ها و

از آین لبندیات گیرشان می‌آید و غذای حسابی می‌خورند ؟

موقعیکه مدرسه‌دار الفنون میرفتم اغلب محصلین وضع لباس مرتب‌نداشتند در کلاس‌های آخرده نفر محصل بیشتر وجود نداشت در صورتیکه دارالفنون تنها دبیرستان تمام مملکت بود حالا در قلعه محمد علیخان و الیگودرز و جوشقان دبیرستان‌هایی وجود دارد که همه محصلین آنها از لیسانس به بالا هستند .

در مدرسه بعضی‌ها بعد از اسم میرزا داشتند مثلاً "ابوالقاسم میرزا ، اکبر میرزا ، محمد میرزا با اصطلاح شاهزاده بودند البته این شاهزاده‌ها چندین دسته بودند بعضی‌ها وابسته بدربار بودند بعضی‌ها هم از طبقه پائین‌تر در بین ما یکی بود که در شناسنامه‌اش میرزا نبود اما چون مادرش در همین ارگ قسمت کاخداری بود به خودش شاهزاده می‌گفت ماکاهی با شاهزاده می‌گفتم و کاهی نمی‌گفتم چندان سرو وضع مرتبی نداشت تا کلاس‌دوم متوسطه‌آمد و بالآخر نیامد استعداد زیادی نداشت و اوضاع مالی او با اجازه ادامه تحصیل نداد بخصوص از وقتی که اوضاع دربار احمد شاه بهم ریخت ایشان هم ترک تحصیل کردند و هی کار خود رفتند من گاهی این شازده قلابی را میدیدم و برای اینکه ناراحت نشود او را بنام شازده خطاب می‌کردم این را بگوییم که شاهزاده که در اصطلاح خارجی پرنس است اطلاق باین جوز آدم نمی‌شود پرنس‌ها اولاد بلافضل پادشاه هستند که در هر جای دنیا دارای اهمیت و احترام هستند در فرانسه کنت‌ها و دوک‌ها هستند که خیلی مواطن زندگی خود هستند و زندگی با احترام دارند و از تربیت خانوادگی کافی بخوردارند و در انگلیس هم وابستگان دربار سلطنت‌دار ای القاب هستند از قبیل کنت و لرد و غیره و پرنس و پرنسس به پسر و دخترش اطلاق می‌شود به اصطلاح پرنس در واقع بمنزله و لیمعهد است با ذکر این مقدمه من در یکی از مسافرت‌های خود در پاریس این شازده مدلی را دیدم که خیلی با خوش و بش جلو من آمد و یاد گذشته کردیم و از هر دری سخن گفتم ولی من تعجب می‌کردم که مدلی با کدام بول پاریس آمده این آدم زیان نمیداند خلاصه‌آدرس را داد و اصرار کرد یکسری بایشان بزم اورادر کافه‌ای مهمان کردم قهوه‌ای با هم نوشیدم یک روز هوس دیدار او کردم در اطراف اتوالیه کوچه کمت مسافرخانه‌ای باین اسم بود که پنفر چینی زوار در رفته‌ای مدیر این مسافرخانه بود با دیدن آن مسافرخانه صد رحمت به مسافرخانه‌های پامنار و ناصرخسرو و امیر کبیر فرستادم مسافرخانه‌ای که توالتش در ته حیاط بود خلاصه‌خیلی فرنزات بود بالاخره سراغ اتاق مدلی را گرفتم با غروری گفت پرنس را می‌فرمایید عرض کردم پرنس گفت بلی پرنس ایرانی گفتم بلی گفت آقای پرنس خواب تشریف دارند گفتم برو بیدارش کن کارش دارم خیلی راه آدمه ام دیگر نمی‌توانم دوباره بیایم گفت خودتان بروید بیدارش کنید ماجرا نمی‌کنیم هر چه باشد پرنس است . من باتاقش هدایت شدم با کمال تعجب مشاهده

کردم کارت ویزیت او پشت در اتاق بنام پرسی ... نصب شده در زدم و بیدارش کردم واحوالپرسی کردیم بعداً خواست که از این مسافرخانه بیرون برویم و بعضی جاها را باو نشان بدhem چون زبان چند کلمه از همان کلاس اول و دوم دارالفنون بیادش بود و بس توانی راه از ایشان پرسیدم پول از کجا آورده معلوم شد منزل کلنگی خود را در عباس آباد که بدرد ساختن پاساز میخورد فروخته هوں سفر پاریسو لندن را کرده بعد گفتم رفیق بازی در آورده‌ای؟ پرسی چیست که بخودت بسته‌ای پرسی که تمیز و توی مسافرخانه‌ای نکار اسپاب آبروریزی است گفت نه چه آبرو ریزی این مهمناخانه خیلی خوب‌جایی است قیمت‌ش هم ارزان است من اورا به هتل زر ز پنجم و هتل پرسی دوگال و سپس به کلاریچ و بهتل پلازا بردم گفتم اقلاً "میخواستی ببایی توی این هتل‌ها آنوقت امست را بدروغ یا راست پرسی بگذاری بعلاوه پرسی تقريباً" یعنی فرزند شاه و ولی‌عهد در اینجا کسی که پرسی است باید خیلی شرائط‌داداشته باشد تو خودت را مسخره کرده‌ای گفت من در انگلیس دو سه دختر آشنا دیدم که توی مدرسه بآنها پرسی میگفتند . آنها هم کار خوبی نمیکنند زیرا بآنها حقیقتاً پرسی یا پرسی گفتن صحیح نیست پدران آنها هم نباید قبول کنند که در مدارس خارج اینها را پرسی یا پرسی بگویند خلاصه نتوانست به مدلی حالی کنم که اسم پرسی را از روی کارت ویزیتش بردارد گفت این‌جوری بهتر است . یکی از دوستانم حکایت میکرد که مردشیادی که چند سال هم در دربار ایران خدمت میکرد بعدها بر اثر خیانت رانده شد و در آمریکا کثافت کاری زیاد کرد در انگلیس اسم خود را پرسی گذاشته بود کنسول ایران که این حقه باز را می‌شناخت بوزارت خارجه انگلیس اعتراض کرد ایشان هم شناسامه خود را که از خرم آباد لرستان صادر شده بود برد ارائه داد جلو اسم فامیل نوشته خان گودرزی که از خرم آباد لرستان صادر شده بود برد ارائه داد جلو اسم فامیل نوشته بود خان گودرزی چون کلمه خان در هند به شاهزاده‌ها خطاب می‌شود باین مناسبت خود را پرسی مینامد خلاصه از این آقایان خیلی هستند که پهلوی امشان میرزا دارد بمحمد اینکه از ایران بیرون می‌روند پرسی و پرسی می‌شوند اما نوی مسافرخانه‌ها می‌روند در رستورانهای ارزان قیمت ایستاده‌گذاشته می‌خورند و بليط طیاره اکونومی می‌گيرند و بعدها کثافت کاری دیگر می‌کنند . در اوائل حکومت مصدق بود روزنامه مردم روزبه مدیریت آقای دبیری که فعلاً "مقیم لندن" است مطلبی از روزنامه‌ای آمریکا گراور کرده بود که پالتونی پنجاه هزار دلاری پرسی ایران را دزدیدند و با عکس و تصاویر چاپ شده بود مدیر روزنامه از وزارت دربار پرسیده بود این پرسی را نمی‌شناسم معلوم شد خانمی که حالا هم در قید حیاط و در خارج زندگی می‌کند با آنکه هیچ‌گونه نسبتی نه با شاهزادگان قاجار و نه با شاهزادگان دوره پهلوی ندارد لاف در غرب زده‌است شریا پرسی گداشته شوهر این خانم که سال گذشته مرحوم شد بوسیله آقای

ماقر پیر نیاز من خواستند که از مدیر این روزنامه خواهش کنیم که در اطراف این موضوع سکوت اختیار کند من همین کار را کردم .

خلاصه باید فکری کرد که این آفایان و خانم‌ها در اروپا و آمریکا خود را پرنس و پرنسس نخوانند و بدانند حفظ احترام آنها در این قبیل کارهای خنک و بیمزه نیست من منکر نیستم که در خانواده قاجار کسانی هستند که دارای زندگی سالم و خوب و مرغه هستند ولی اینگونه اشخاص هیچ وقت حاضر نیستند که در مسافت بخارج خود را پرنس و پرنسس بدانند معلم لک با لیطاط رجه یک مسافت مینمایند و در هتل درجه یک میمانند و همه جا معرف تمدن ایران و نسبت به سیاست حکومت هم دارای علاقه کامل میباشند .

ترقی سطح زندگی و درآمد سرشار مردم راه مسافت بخارج را تسهیل کرده فکر میکنم سالیانه هفتصد الی هشتصد هزار از طبقات مختلفه مردم بخارج میروند که کار عده‌ای از آنها خرید از معازه‌های لندن و آلمان و جاهای دیگر و آوردن و فروختن بایران میباشد عده‌ای را میشناسم که درآمد خوبی از اینراه دارند و اغلب بوتیک‌دارها و بانوان دائماً در مسافت بخارج هستند . یک خانم بوتیک دار که از تسهیلات هواپیمایی‌ها هم برخوردار بود و سه دفعه مچش گیر افتاد ولی بعنایین مختلفه اینکار را ادامه میدهد در نزدیکهای خانه ما دختر خانم سرو زبان داری بود که پدرش چند در شکه داشت و دماغش چاق بود این خانم اسمش کوکب خانم بود حالا اسمش را سوزت گذاشته آنوقتها چادر نماز سر میکرد حالا شلوار جین تنگ میبود و ناگون ۵ شوهر کرده از شوهر پنجمی که مرحوم شده پولو پله‌خویی گیرش آمده خیلی چاق است دو کفلش مثل قله دماوند برجستگی دارد و یک پیراهن کوتاه هم میبود و فضای بین انتهای پیراهن و شلوارش باز میماند که آنرا نوعی ملاحت میداند دو پستانش هم طوری برآمده است که گوشی دو هندوانه در سینه‌ها پیش جا گذاشته باشند بطوریکه بعضی تصور میکنند که این پستانها مصنوعی است ولی مطلعین میگویند این سینه‌ها کاملاً "طبیعی و مواد خارجی در آن کار گذاشته نشده است چون قد این خانم در حدود ۱۶۰ سانتیمتر است ، این چاقی و برآمدگی اعضای بدن چندان دلچسب و مطلوب نیست ولی با آنکه سنی از ایشان میگذرد طبازی زیاد دارد سوزت خانم هیچ وقت با من سر مهربانی نداشت ما فقط زیر چشم گاهی باو خیره نگاه میکردیم و بس ، دفعه پیش در فروندگاه لندن ایشان را دیدم که مانند آشنا یان دیرین و باسابقه سمت من دوید : به به چه خوب شما را اینجا میبینم بندہ هم حیرت زده اظهار خوشوقتی کردم نمیدانستم حالا اسمش سوزت است بهمان اسم سابق صدایش کردم خوشختانه اشتباه بندہ را تصحیح فرمود معلوم شد این خانم چند جامه‌دان زیادی دارند و چون متصلی هواپیمار از فروندگاه با من آشنا دید التمس دعا داشت و یک جامه‌دان را بار بندۀ کرد خوشختانه یا بدیختانه

در هوایپما که مستقیماً "عازم تهران بود من در کلاس دیگر بودم و با ایشان تماس نداشتم به گمرک که رسیدم جامدادان بخودش دادم زیرا گویا کسانی او را مراقبت میکردند من هم که برای خرید نرفته بودم از گمرک با آسانی گذشم نفهمیدم سوت چطور شد از این قبیل بانوان فراوانند که دائماً در مسافت هستند و در آمد کافی دارند سیری هم میکنند و از مظاهر تمدن بهره کافی میبرند چند صاحبیکه در آنجا هستند از حیث خوار و بار و سایر چیزها گرفتار کمبود نیستند که برویت را از بازار سیاه نمیخرند . در اینجا اگر یک کاغذ بخواهم پست کنم جانم بلب میرسد چند تا باجه پستی فکسی هست که در هر کدام فقط یک فروشنده تمبردارد مردم برای خرید تمبر صفت استهاند ولی در انگلیس لازم نیست برای خرید تمبر به پستخانه بروید در جاهایی برای هر تمبر پول داخل صندوق میکنید تمبر بیرون میآید یک پستخانه در حوزه ما یعنی خیابان ایرانشهر هست که یک نفر تمبر فروش دارد این پستخانه باید یک ناحیه ۵۵۰ هزار نفری را جواب گوید اگر سه نفر فروشنده تمبر بگذارند مردم را راحت میکنند ولی اینکار راعمدان "نمی کنند که مردم را آزار کنند و زجر دهند بعضی باجه ها هم وقتی سراغ تمبر فروشی منحصر بفرد میروید رفته است دست بآب برساند من سه دفعه در سه روز برای خرید تمبر به پستخانه خیابان ایرانشهر رفتم چون سر تمبر فروشی که یکنفر بیشتر نیست شلوغ بود مایوسانه برگشتم بالاخره تمبر یکریالی را از بازار سیاه دوریا ل خریدم این است یک دلیل از صد دلیل کسانیکه برای خرید دستمال ، کراوات ، عطر ، ویسکی و پارچه بخارج میروند میگرددند تماساً میکنند خرید میکنند پول در میآورند چند صباخی هم از گرفتاریهای اعصاب و ناراحتی هایی که بر اثر ندانم کاریهای بعضی از مامورین وظیفه ناشناس بوجود میآید راحتاند ولی اینهمه آدم هر سال بخارج نمیرفت بطوریکه در همین مسابقه فوتبال در استرالیا ۱۳ هزار نفر تماشاچی ایرانی در میدان فوتبال بود ۳ سال پیش در آنجا عده ایرانی از ده نفر تجاوز نمیکرد سال گذشته چهل هزار خانه در انگلیس را ایرانیها خریده اند و جاهای دیگر همینطور البته این مطلب بستگی بخوبی اوضاع مالی مردم دارد بهبود وضع اقتصادی و ثبات مملکت و امنیت ما را کسی منکر نیست آنها که منکرند مفرضاند و بعضی ها هم مقصرونند آنها یکه سبب شده اند که تمبر پست بازار سیاه پیدا کند البته بیعرضه و نالایقو مقصرند و آنها مردم را بدامن خارجیها و کشورهای خارج میرانند .